आस्वयमाहृणावकाशादथ यदि प्राचीः स्वयमाहृणावकाशात् प्रभृति प्राचीरिति ॥

(८) अथ तेजआदित्यप्राप्त्यर्थे प्रयोगे किञ्चिद्विशेषं विधत्ते। "स यदीच्छेत् ॥ ७ ॥ तेजस्वी यशस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। प्राङ्होतुर्धिष्ण्यादुत्सर्पेत्। येयं प्रागाद्यशस्वती। सा मा प्रोर्णोतु। तेजसा यशसा ब्रह्मवर्चसेनेति। तेजस्स्वेव यशस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति" इति। यो नाचिकेतमग्निं चिनुते। 'स यदि', तेजोयशोब्रह्मवर्चसानि कामयेत। तदानीं यजमानः 'होतुः', धिष्ण्या समीपे समागत्य प्राङ्मुखस्तस्मात् 'धिष्ण्यात्', आरभ्याहवनीयपर्यन्तं येयमित्यादिमन्त्रं पठन् 'सर्पेत्' उत्कर्षेण गच्छेत्। मन्त्रस्यायमर्थः। 'येयं' देवता 'यशस्वती' यशोयुक्ता सती, 'प्राक्' प्राङ्मुखोपगच्छति 'सा' देवता, 'मां', तेजोयशोब्रह्मवर्चसैः 'प्रोर्णोतु' आच्छादयतु, इति। तथा सत्येतैर्युक्त एव 'भवति' ॥

(९) विश्वासबाहुल्यं दक्षिणाबाहुल्यं च कामयमानस्य किञ्चिद्विशेषं विधत्ते। "अथ यदीच्छेत्। भूयिष्ठं मे श्रद्दधीरन्। भूयिष्ठा दक्षिणा नयेयुरिति। दक्षिणासु नीयमानासु प्राच्येहि प्राच्येहीति प्राची जुषाणा त्वेवाज्यस्य स्वाहेति स्रुवेणोपहत्याहवनीये जुहुयात् ॥ ८ ॥ भूयिष्ठमेवास्मै श्रद्दधते। भूयिष्ठा दक्षिणा नयन्ति" इति। सर्व्वे प्राणिनः 'मे' मदर्थं, 'भूयिष्ठं' अत्यधिकं, 'श्रद्दधीरन्' विश्वासं प्राप्नुयुः। ऋत्विजश्च 'भूयिष्ठाः' अतिबहुलाः, 'दक्षिणाः' 'नयेयुरिति', यः कामयते स पुमान् दक्षिणानयनकाले स्रुवेणाज्यं स्वीकृत्य प्राच्येहीत्या-